

Do konformního rozhodnutí II. stolice, námítka místní nepřislušnosti zamítajícího, nepřipouští se dovolání, resp. dovolací rekurs.

V 1. stolici byla námítka místní nepřislušnosti soudu (§ 88., odst. 2. j. n.) zamítnuta a ve věci odsouzením žalovaného rozhodnuto.

Týž totiž namítal, že jest prostým krejčím a nikoliv obchodníkem s obleky.

Jeho odvolání, týkající se pouze otázky příslušnosti, II. stolice zamítla.

Žalovaný podal dovolání, kteréž nejv. soud jako nepřipustné zamítnul.

D ů v o d y :

Jelikož soud odvolací dle §. 261. c. ř. s. o odvolání, čelícím proti zamítnutí námítky nepřislušnosti, rozhodnul usnesením, mělo již z důvodu toho rozhodnutí toto dle §§. 502. a 514. c. ř. s. potíráno býti pouze rekusem a nikoliv dovoláním. Avšak i dovolací rekurs jest zde dle §. 528. c. ř. s. nepřipustným, an soud odvolací usnesení 1. stolice, námítku nepřislušnosti zavrhuje, potvrdil.

Útraty odpovědi dovolací spadají na žalobkyni samu, jelikož vzhledem na nepřipustnost opravného prostředku, žalovaným použitého, útrat podání tohoto k útratám pro vymození práva potřebným počítati nelze. (§ 41. a 50. c. ř. s.)

(Rozh. z 11. října 1905, č. 12.846.)

—b—

Úvaha k judikátu čís. 159. ad 3.

ze dne 12. ledna 1904 praes. 98 ex 1902.

Napsal dr. Karel Drbohlav, soudní adjunkt v Králové Dvoře n./L.

(Dokončení.)

Rozhodnutím nejvyššího soudního dvoru ze dne 10. února 1903, čís. 1803. a ze dne 5. srpna 1903, čís. 11.548. jest věřiteli právo na úroky po dnu dražby vůbec popřeno, takže věřitel nemá vůbec žádného práva, by úroky po dnu dražby vznikající byly z uvolněného obnosu nebo z úrokův obnosu úročně uloženého hrazeny.

Bez ohledu, je-li ten neb onen názor správným, tolik je jisto, že všechny nároky v den příklepu již existentní předcházejí jed-